

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna peti vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniški nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 102.

V Ljubljani, v sredo 6. maja 1891.

Letnik XIX.

Adresa in levičarji.

Nemški liberalci so potegnili krinko z obraza ter se pokazali v pravi barvi parlamentarnih diktatorjev. Prešerno so zabranili skupno addresso državnega zbora, akoravno so jim liberalni člani gospodske zbornice dali lep vzgled. Dolgo so upali Plener in tovariši, da pritegnejo Poljake na svojo stran, a ti se neso ustrašili Gesslerjevega klobuka, s katerim so liberalci pretili slovanskim in katoliškim poslancom. Poročevalec Bilinski je dovolj tesnosrčno postavil addresso, izpustil vse točke, ki bi utegnile nasprotovati nemškoliberalnim načelom, ter naglašal državno edinost, ki meji ob centralizem levece. Toda levičarji so iskali le prilike, da bi prerezali prt.

In vendar je liberalna gospoda v svoji prešernosti storila nepremišljen korak. Grof Taaffe jej je po svojem glasilu poslal naslednjo sožalnico:

„Postopanje levece je, kakor je sploh znano, v nasprotju z željami in nazori jednega dela te stranke. Trditi celo smemo, da je v nasprotju s programom premirja, katerega je izdala levica. Ker je namreč ljudska šola ono preporno vprašanje, o katerem so stranke tako različnega mnenja, je Plener s svojim dostavkom postavil oviro, kateri se ni mogoče ogniti. Ker je torej levica s svojim postopanjem krenila na drugo pot, kakor je bilo pričakovati, zato bode tudi ona odgovorna za nasledke. Opomnimo pri tej priliki, da „klerikalci“ v Hohenwartovem klubu neso izvajali onih posledic, ko je bil odklonjen njihov predlog o versko-nravni vzgoji mladine, kakor levica, akoravno Tirolci ravno tako želé versko-nravne vzgoje, kakor nemški liberalci mirni obstanek ljudskega šolstva.“

To se pravi: Vi delate krivico in silo prestolnemu govoru, katerega ste odobraval.

In kaj zahtevajo levičarji v svoji adresi? Oni naglašajo, da naj ostane politični in narodni razvoj „status quo“, a nemškoliberalna stranka naj bi imela pravico, še nadalje zatirati nenemške narode ter smešiti želje in opravičene zahteve katoliško-

konservativne stranke. Liberalci smatrajo svojo šolo kot „noli me tangere“.

To je pač naravno, da nemški liberalci branijo svoje delo, toda gotovo je, da je veliko večje število onih ljudskih zastopnikov, ki zahtevajo preosnovo ljudske šole v verskem in avtonomistiškem smislu. Nemški liberalci so šolo vkovali v svoj centralizem, protestantom in židom dovolili versko šolo, česar pa ogromni večini katoliškega prebivalstva ne dopusté. Tako torej liberalna gospoda tolmači enakopravnost! Sam oče ljudskošolskega zakona, pl. Hasner, je v gospodski zbornici glasoval za dotični odstavek konservativne stranke. In pl. Hasner gotovo bolje pozna šolske potrebe, nego pl. Plener. Šolsko vprašanje je torej strankarsko vprašanje, in kot tako ni smelo priti v addresso. Tako trdi levica brez razlogov. Plener je rekel ob kratkem: „Te točke mi ne sprejememo, in če jo vi sprejmete, predložimo mi svojo addresso.“

Enako krivična je zahteva nemških liberalcev v narodnem oziru. Enakopravnost je sicer v ustavi vsem narodom zagotovljena, a ne izvršena, in zato je bila dolžnost vseh zastopnikov nenemških narodov, da so v adresnem odseku zahtevali primeren dostavek. Grof Taaffe sam ni ugovarjal tej zahtevi, temveč le izrazil željo, naj bi se v prvi vrsti naglašala gospodarska vprašanja.

Iz vsega torej smemo sklepati, da je levica odločno hotela pokazati svoje nasprotje konservativnim strankam. Ta gospodarstveniška stranka se v zadnjih dvanajstih letih ni ničesa naučila, ker ni zadovoljna s polovico, temveč zahteva vso parlamentarno oblast. Konservativne nemške in slovanske stranke naj se ji klanjajo, Avstrija bodi zopet domena židovskega liberalizma. Mi se nádejamo, da bode konservativne stranke postopale složno in dokazale, da Avstrija ne razpade, če se kuja Plener s svojimi pristaši. Znamenja kažejo, da ugaša zvezda doktrinarne liberalizma in se narodi poprijemajo idej, ki omogočujejo zdravi razvoj človeške družbe na krščanski podlagi.

O raznih narodno-gospodarskih predlogih državne zbornice.

(Dalje in konec.)

II. Predlog poslanca Morre-ta, da se pre-naredé določila o kolekovini in pristojbinskem davku.

Predlagatelj navaja, koliko zastarela je ta postava iz leta 1850, kako nejasna v določilih, kako fiskalnega značaja, kako zmedena, da se celó finančni upravniki v njej ne spoznajo, kar pač najbolj spričuje ogromno število vloženih rekursov proti odmerilu prepisanih pristojbin in mnogokrat jako čudne rešitve takih vlog od raznih instanc, katera vsaka drugače tolmači in razsojuje. Koliko po krivici plačanih pristojbin, koliko potov in stroškov za sestave rekursov imajo trpeti osobito kmetski in obrtni stanovniki!

Če pomislimo, da znaša davščina, koleki in pristojbine nad 50 milijonov goldinarjev na leto, in da ta davščina v veliki meri tare stabilno posestvo, osobito kmetije in hiše, smemo pač z veseljem pozdravljati tak nasvet, ki meri na to, da se proglasi nova postava, ki naj bi imela kratka pa jasna določila in ki ima sloneti na podstavi progresivni ali naraščajoči, to je, da bi bile pristojbine nizke za male svote, veliko večje pa za velike pogodbe in sklenene kupčije ali dedščine itd.

Želeti je, da bi ta potrebni nasvet našel plodna tla v državni zbornici in pri vladi, ker pomislimo le, koliko kazni imajo naši ljudje zaradi prestopkov kolekovine plačevati, ko še celó službujoči uradniki in notarji ne vedó vedno prave kolekovine zadeti! In potem naj priprosti človek, ki ume sicer spisati tudi kako vlogo, vé za visočino v to predpisane kolekovine, in če se zmoti, hitro mu potrojeno pristojbino kot kazen diktirajo, kakor da bi bilo dokazano, da je imel slab namen pri tem, to je namen, oškodovati erar. Žal, da se je bati, da vlada ne bo posebno vneta za tak nasvet in zato ne smemo ve-

LISTEK.

Pismo.

XI.

Aus einer grossen Gesellschaft heraus
Giang einst ein stiller Gelehrter nach Haus. —
„Wie sind sie zufrieden gewesen?“
„Wären's Bücher, ich würd' sie nicht lesen.“

Gospod vrednik! Izredno zgodaj ste imeli letos pasje dneve v Ljubljani; drugod meseca aprila še tako pust mraz, da niti trava ni zelenela, a v Ljubljani tropična vročina. Kako moč pač imajo volitve na ljudi! In letošnje volitve v mestni zastop Ljubljanski so bile v mnogem oziru izredno zanimive. — Konservativcem se je letos godilo pri volitvah, kakor možu, ki je tožil svojemu sosedu, rekoč: Ko smo bili mi mladi, bila je navada, da so stari govorili, mladi pa da smo molčali. Sedaj, ko sem star, pa je navada, da mladi govoré, stari pa morajo molčati; tako sem jaz moral vedno molčati v mladosti, kakor sedaj v starosti. Tako se je konservativcem godilo pri volitvah. Pouličnjaki strahovali so spoštovane volilce, sevéda brez škode, ker „praesente medico“. Bilo je res prav živahno v teh dnevih na ljubljanskem magistratu, pravi „high life“ in igrali so hujšaki „banque à la mort“. Bilo je videti

mnogo bolehnih obrazov; kolikor sem mogel poizvedeti, bolehalo so mnogi vzlasti na bolezni, kateri zdravniki pravijo „razširjenje vesti“.

Opazujoč od strani volilno gibanje, vtaknil sem marsikaj zanimivega, kar Vam nekako „sub rosa“ povem. — Zanimivo je bilo, da so druga leta bila vrata v volilno dvorano na stečaj odprta, a volilcev ni bilo, letos volilcev vse polno, a so se jim vrata zapirala. — Izredno je bilo, kako moško so se pripeljali Trnovci in Krakovci na volišče. Imeli so dolg voz z „lojternicami“, konja vprežena imela sta težka z jazbecem ozaljšana komata; iz žrela jazbečevega pa je vihrala zastava; bil je — „Brus“, katerega so hoteli ti volilci s tem počastiti. Reči moram, da je bil ta „kinč“ v jazbečevem žrelu prav na svojem mestu!

Pred volilno dvorano in mestno sovetnico bil je ta dan semenj za volilce. Kupovali so jih in prodajali; cena volilca je bila — golaš za 10 kr. in kozarec piva in — vozovi gnoja! — Kdor ni z lepa ubogal, moral je z grda; strgali so mu glasovnico in če drug tega dela radikalnega usmiljenja ni storil, usmilil se je volilcev kak sluga z „rotovža“ ali kak policaj, držeč se vodila: Ne le, kar velela mu stan — Kar more, to mož je storiti dolžan. — Gosp. Skaleta, živinozdravnika, nismo pogrešali na volišču. Najbrž je mislil, da je tu naprodaj „živina“

in v skrbi za njeno zdravje se je potrudil pred mestno sovetnico.

Gorečnost je bila ob volitvah neizmerna, a tudi nenavadna. Nekdaj namreč, ko smo bili boj z Nemci, so slovenski agitatorji bolne volilce nosili na volišče, sedaj so radikalno-slovenski-agitatorji nevolilci nosili — zdrave konservativne volilce od volišča. To se je zgodilo dvema slovenskima možema, ki sta se veliko trudila, da se je ob svojem času razrušila nemška trdnjava na ljubljanskem rotovžu; in k takemu nasilstvu je pod vodstvom davčarskega doktorja klicala „ursisono“ — res po medvedje — surova tolpa: Ven ž njim, ven ž njim!

Nemci, zlasti udje nemškega „turnvereina“, pod načelništvom svojega „oberturnerja“ pl. Jančega, so prišli v obilnem številu na volišče. In naši slovenski radikali so bili pri tem prizoru toliko ginjeni, da so jih, pozabivši svoje narodne radikalnosti, prav ljubko po — nemški pozdravljali: „Sokoli“ svoje brate „turnvereince“. In zakaj so se Nemci udeleževali volitve? Sami so se izjavili. Zato, ker se hočejo znositi nad slovenskimi duhovniki, ki so nekdanj kot prvoboritelji podrlji v Ljubljani in na Kranjskem sploh nemško nasilstvo. Sedaj jim sevéda slovenski radikali stiskajo roke in jih prijateljski pozdravljajo, da jim pomagajo teptati iste slovenske duhovnike. Pač bi smeli naše radikale opozoriti na

liko olajšav pričakovati; na to pa morajo poslanci siliti, da se ojstrine cele te pristojbinske postavke odpravijo, osobito one določbe glede prestopkov kolektivine, ki tako visoke in krivične kazni predpisujejo in od katerih zneskov le polovica pripade državi, druga pa onemu, ki ovadi ali najde tak prestopak kolektivine.

III. Uravnava nedeljskega počitka.

Kakor znano, je češki poslanec Hájek v državni zbornici stavil predlog, da se obrtna postava z dne 8. marca 1885 prenaredi ter v njo sprejme jasno določilo za nedeljski počitek. Predlagatelj je blizu tako-le utemeljeval svoj nasvet. „Dandanes, ko se 19. vek bliža h koncu, ko se za svobodo toliko stori, nimajo cele vrste ljudi dan za dnem v celem letu toliko odmora, da bi se opomogli telesno in razvedrili. Že so za nekatere vrste delavcev določila veljavna, da jih ne sme nihče vpregati v delo ob nedeljah, a še je mnogo vrst takih služnikov, ki morajo konsumentom na ljubo tudi ob nedeljah delati, to so n. pr. prodajalnice za živež. Navaja, kako v svobodni Angliji lahko shajajo, čeravno je strogo prepovedano, imeti tudi najvažnejše jestvine prodajalnice odprte. Posamezni ne zmore nič, ker bati se ima, ako on zapre prodajalnico, da njegov konkurent pusti odprto prodajalnico, ter mu škoduje s to konkurenco.

Zato treba, da država sama s postavo vreditak počitek ter tako onemogoči, da bi posamezni iz požrešnosti potem onim, ki bi svojim kupčijskim pomočnikom in služnikom, pa tudi sebi privoščili nedeljski počitek, mogli škodovati.

Država mora tedaj postavno tudi za prodajalnice vrediti dnevno dobo službovanja, ker nahajajo se n. pr. na Dunaju prodajalnice, ki so odprte od 5. ure zjutraj do 10. ure zvečer! ko je n. pr. na Angleškem postavno le 9—10 ur na dan dovoljenih za prodajalnice.

Priporoča torej, da naj vlada temu velikemu nedostatku postavno opomore, ter da obrtni odsek prenaredi dotično postavno določilo. —

Da bo ta predlog našel podporo v zbornici, sme se upati, ker tudi konservativna stranka, kakor tudi tako imenovana krščansko-socialna bodeta zato glasovali, seveda s primernim obzirom na resnične potrebe in razmere posameznih mest in krajev.

Ker je predlagatelj sam le kratko priporočal svoj nasvet, ki bo še-le izroččen obrtnemu odseku, kateri bo svojedobno zbornici o tem poročal, bo takrat umestno o tem kaj več govoriti ter je le želeli, da bo v naši zbornici se pri tem oziralo ne le na nedeljski počitek, ampak da se taka določila napravijo, da bo ljudem mogoče tudi nedeljo, kot dan Gospodov, praznovati. Kolikor je sicer dosedaj slišati, določuje in govori se vedno le o počitku, ne praznovanju Gospodovega dneva. Kaj rado se trdi, da je težavno nedeljski počitek vrediti in da se ne more nikogar siliti iti v cerkev. Temu ni tako, le prave, dobre volje in krščanskega prepričanja je treba. Celó v Nemčiji je v provinciji rensko-hesenski to se kaj lepo pokazalo, kjer se nedeljski počitek in

praznovanje tako strogo izvršuje. Treba le, da postavodajalni zbor ne pozabi na božjo zapoved „posvečuj nedeljo, Gospodov dan! In kako je mogoče, da velja prva zapoved, veruj itd., ako ljudstvu ni mogoče praznovati Gospodovega dne! Zato trdim, da država ima dolžnost za to skrbeti, da morejo vsa veroizpovedanja zadostovati svojim verskim dolžnostim. Upajmo, da bo vse dotično postavodajalstvo resnično prošinjeno pravega ne le humanega, ampak tudi krščanskega duha!

IV. Predlog za znižanje obresti od zastalih davkov.

Prav umesten je ta nasvet, da državna uprava zniža obresti, ki so znašale do leta 1885 6%, potem pa, ko se je povsod obrestna mera znižala, sklenila je tudi vlada znižati te obresti na 5%, kar je bilo že nekoliko v olajšavo, čeravno še vedno ni dostojno, da država pobira višje obresti, kakor na pr. posojilni zavodi, hranilnice, katere le 4½% obresti zahtevajo. Stvar je pa še toliko krivičnejša, ker večinoma obresti za zastale davščine zadenejo uboge ljudi, že itak siromašne male kmete in obrtnike.

Zamudne obresti naj bi znašale tedaj 1 kr. za 100 gld. in dan, kar bi znašalo 3-65 odstotkov, in to je opravičeno zahtevati od države, da od svojih revnih malih ljudi ne zahteva višjih obrestij. Če jemljemo v poštev, da znašajo zamudne obresti 593.000 gld., katere plačujejo večinoma revni stanovci, je pač upati, da se prepravični nasvet sprejme. —e.

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. maja.

Notranje dežele.

Adresa. Večina za addresso še nikakor ni gotova. Sedaj se vrše pogajanja med desničskimi klubi zastran nekaterih dostavkov k adresi. Upanja je baje precej, da se vsprejme v addresso dostavek o narodni enakopravnosti, če tudi ne prav v dotični obliki, kakor ga je predlagal profesor Suklje. Vlada računa, da bodo za Bilinskega addresso glasovali člani Hohenwartovega kluba, Poljaki, Coroninijev klub, 15 divjakov in dva ministra. Potem bi za addresso glasovalo 174 poslancev in vlada bi imela jeden glas večine, ker zbornica ni popolna, kajti 3 mandati so izpraznjeni, 4 poslanci so pa bolni. Seveda je mogoče, da tako računanje še vlado lahko vara. Prav lahko se pripeti, da bode nekaj poslancev, na katere vlada računa, pri glasovanju manjkalo. Tako utegne addressa propasti z nekajlimi glasovi.

Nemški liberalci so pač dobri patriotje. Kakor je znano, je učni minister v svojem načrtu o reformi juridičnih nauk uvel tudi avstrijsko pravno zgodovino in avstrijsko državno pravo za obligatna predmeta. „Neue Freie Presse“ to ne ugaja, in to zato ne, ker bi se utegnili pripetiti, da bi o dotičnih predmetih kdaj predaval kak Čeh ali pa Slovenec. — Seveda vseh svojih pomislekov pa židovski list ne pove. Dosedaj se je razlagala juristom le nemška pravna zgodovina in to je ugajalo nemškim liberalcem, ker so se pri takem predavanju dijaki navzeli velikonemškega duha. Ko se pa bode v šolah bolj gledalo na to, da se vzgojé dobri Avstrijci, jezé se nemški liberalci, kajti po njih mnenju so visoke šole

le za to, da našo akademično mladež pripravljajo za bodočo veliko Nemčijo. Mi nesmo navdušeni za ministra Gauča, ali v tem oziru pa popolnoma odobramo namere njegove.

Levičarji in vlada. Ko je Plener napovedal addresso levičarjev, so vsi oficijozni listi jeli ga napadati. Sedaj pa že neki oficijozni list Plenerju slavo poje in graja odsek, da ni vsprejel njegovega odstavka zastran ljudske šole. Ta list misli, da bi ne bilo nič tacega, ko bi se o mirnem razvoju ljudske šole bila v adresi izrekla kaka beseda. Potem pa dokazuje potrebo, da se zjedinijo vsi zmerni elementi v državnem zboru in iz velikih klubov izbacejo vsi poslanci, ki hočejo le boj. Mej take skrajne elemente, ki jih je treba odstraniti, šteje Slovence in Mladočeha. Mi ne vemo, ali ta list izraža mnenje vlade, ali če je izraža, vidi se, da vlada omahuje in ne vé, kam bi se obrnila. Taka pisava oficijoznih glasil pa gotovo vladi ni v korist, ker ž njo se le povečuje ošabnost levičarjev.

Vnanje države.

Papeževa enciklika o socialnem vprašanju. V kratkem se priobči papeževa enciklika o socialnem vprašanju. Enciklika je že izdelana in prevedena hkratu v štiri jezike, francoščino, angleščino, nemščino in italijanščino. Enciklika ima bajé tri dele, zgodovinski, teoretični in praktični. V prvem delu papež ob kratkem razpravlja, kaj je krivo sedanjemu neugodnemu socialnemu stanju. Posebno se papež ozira na narodnogospodarske nauke. V tem oziru je papeževa enciklika jako zanimiva in je v njej veliko originalnih idej. Glavni namen tega oddelka je napraviti jedinstvo mej katoliškimi politiki v narodnogospodarskih vprašanjih. V encikliki se jasno označujejo pravice države in posamičnikov, pravice kapitala in dela. Ves ta del prešinja ideja razdelilne pravice (justitia distributiva). Sv. Oče jednako ostro obsaja izgrede kapitalizma, ki le kipiči bogastva, in pa nepravilne zahteve revolucionarnega socializma. Sv. Oče vidi rešitev socialnega vprašanja v razdelilni pravici, priznanju dolžnosti in pravic vseh socialnih faktorjev in v naukih sv. evangelija. Papež si resno prizadeva socialna nasprotja, ki ločijo stranke, zjediniti v višjem in sintetičnem nauku. Gledé praktične uporabe papež priznava potrebo državnega posredovanja, ki pa mora biti primerno vsaki deželi. Pred vsem bi morala država posredovati pri določevanju časa za delo in najmanjšega zaslužka, pri vrejevanju dela žensk in pa zdravstvenih razmer po tovarnah.

Govor nemškega cesarja v Düsseldorfu je bil gotovo pomenljiv. Da je cesar provincialnim stanovom naglašal koristi trgovske pogodbe z Avstro-Ogrsko, s tem je dal razumeti, da on neče dopustiti Bismarcku, da bi vplival na nemško politiko. Vsa Bismarckova glasila so pisala zoper trgovsko pogodbo z našo državo, a cesar je sedaj v Düsseldorfu naravnost povedal, da on v tem oziru nikakor ni za politiko bivšega kancelarja. Gotovo je ta govor Bismarcka jako neprijetno dirnil, ker je videl, da bode kot poslanec v Berlinu našel nepremagljiv upor. Ta govor je najbrž že pred začetkom jako ogrenil parlamentarno delovanje knezu Bismarcku. Sedaj gotovo ne bode posebno hitel zasesti svoj stol v nemškem državnem zboru.

Francoska zbornica. Predvčeraj bila je v zbornici francoski jako burna seja. Poslanec Dumay je interpeloval vlado zaradi dogodkov dne 1. maja. Naslikal je v živih barvah dogodka v Fourmiesu in vso odgovornost zvrčal na ministra notranjih zadev. Poslanec Roche pravi, da je videl krvave dogodke v Fourmiesu. Žandarji so izživali ljudstvo, da jih je napalo, in potem so vojaki jeli streljati, ne da bi bil kdo poprej ljudi pozval k redu. Več delavcev je zadelo po 5 ali 6 krogel. Poslanec je v dokaz razvil suknjo nekega delavca, ki je bila 6krat prestreljena in še krvava. Poslanec Millerand je priporočal, da posebna parlamentarna enketa preišče postopanje vladnih organov dne 1. maja, čemur se je vpri ministarski predsednik. Minister Constans je zagovarjal uradne organe z veliko odločnostjo. Seja se je končala s tem, da se je Millerandov predlog odklonil, poslanec Roche pa izključil za več sej, ker je imenoval ministra Constansa morileca.

Izvirni dopisi.

Z Notranjskega, 2. maja. (Časniški paberki.) Tržaška „Edinost“ od dne 25. t. m. je prinesla članek posnet po hrvaškem „Obzoru“, kjer se Jugoslovonom priporoča z Mladočehi poseben klub. „Edinost“ pri tem posebno poudarja, da je „Obzor“ katoliški list; tudi mi vemo, čegav organ je „Obzor“, ali s tem še ne priznavamo, da bi bil omenjeni dopis priobčil zaveden katoličan. — Kdo so Mladočehi? Tudi cenjeni „Edinosti“ bode menda znano, da so odločni nasprotniki verske šole; gotovo se še spominja kakega Gregrovega govora. Vsi slovenski poslanci pa so na ljubljanskem shodu dne 2. oktobra lanskega leta proglasili, da se hočejo med drugim potegovati za versko šolo. In poslance tako nasprotnega mišljenja silite v eden klub!?

Seveda, kdor si versko šolo tako misli, kakor ljubljansko „Slov. društvo“, temu je lahko priporo-

besede Voltairejeve: J'ai demande des hommes, et on me donne — des Allemands!

A stopali so letos tudi na volišče mnogi višji uradniki, vladni svetniki, med njimi trdi Nemci, in radikalna gospôda jih je nemo in spoštljivo pozdravljala. Ko so pa odšli z volišča ti gospodje, klicali so si slovenski radikaleci: „Prav dobro gre! Sto glasov gotove večine! Vsi na naši strani, celó — Nemci in vlada — vse!“ — Za kulisami pa so stale naše „narodne“ dame, vedóč, da se brez žensk nič ne doseže. Rien ne se fait que par les femmes.

Tako se je pridobila „slavna“ zmaga s pomočjo samih zavednih rodoljubov slovenskih in s tem je rešena čast prvostolnice slovenske, bele Ljubljane, ker je obvarovana pred — črnim strašilom. — Ta „slavna zmaga“ se je tudi „slavno“ slavila v ljubljanski čitalnici. Tedaj, ko je bilo treba zadovoljiti agitatorje-hemerodrome, odvezali so se radikalni gospôdi jeziki in brez ovinkov so sami odkrivali svoja „vzglédna“ sredstva, s katerimi so si priborili novih nečnuvenih zmag!! Dobri, res zdravi želodeci!

„Klofuta“, kakor ste poročali, bila je jeziček pri zadnji volilni tehtnici. Pač je to malce preradikalno sredstvo, a dobro se uporablja pri ljudeh, posnemajočih Demostena. Midija je namreč priložil ob neki priliki zaušnico Demostenu, ta pa je svojo jezo potolažil s tem, da je govoril sijajen govor o — klo-

futah. Dobro, da niso vsi ljudje enako omikani in inteligentni, kakor so naši radikaleci, sicer bi se bilo ob zadnjih volitvah zaušnic kar — bliskalo. Poleg „klofut“ je bil odločevalen faktor pri zadnjih volitvah — golaš. Žal, da so le nekatere gostilne te dneve zaslužile lepi napis: „Ogn' osteria e buona, ma questa e la corona.“ A kakor čujem, ostali so nekateri v dveh krčmah blizu mestne hiše še na dolgu.

Bela Ljubljana je sedaj oskrbljena z vsem, ima novega zastopnika d'un esprit infini, ki bo krpal luknjičaste mestne zastave, družega, ki bo v pomoč oknom v mestni svetnici, ako bodo pokala od prehuje luči, ki se bo zbiral v mestni dvorani, tretjega, ki bo podzidaval „rotovž“, ko bi se imel podreti in četrtega — gospodarja kat eksohen.

Zato smemo sedaj prav mirno počivati; glavna naloga našim mestnim očetom sedaj je: Sauver les apparences.

Pozno pridem s svojim današnjim pismom; toda ako je telegram iz Gorenjskih Cerkelj, poslan „v nevenljivo slavo občanu Ivanu Hribarju“ potreboval pet dnij, predno je priromal v predale „Slov. Naroda“, ni se čuditi, da sem jaz s pismom še kasnejši, to tem bolj, ker je moram skleniti z besedami odličnega slovenskega domoljuba: Alba Aemona, qualis facta es hisce diebus! —o.

čati zvezo z Mladočehi. Omenjeno društvo trdi namreč, da je v naši deželi zajamčena verska vzgoja; vsi naši škofje pa še le zahtevajo versko vzgojo. Nehoté se pri tem človeku vriva vprašanje, komu je zagotovljena verska vzgoja v naši deželi, ker katoličanom ni? Morda misli častito „društvo“ protestante, razkolnike ali jude, in za te se torej poteguje v verskih zadevah.

Za sklep naj povem še eno, ki se je slišala v Trstu na obnem zboru društva „Edinosti“; neki gospod je naglašal, da „se na kranjske poslance ne more nič zanašati, ker so izbrani proti volji naroda“. Vsem pa je še znano, da štirje izmed njih so voljeni soglasno, dva (gledé slovenskih glasov) tudi skoro soglasno; kdo jih je neki volil, ali ne narod? „Sami kmetje“, bi odgovoril morda nekdo v Ljubljani. Žalostno, ko bi v društvu „Edinosti“ prevladalo tako mnenje, potem bode kmalu — lucus a non lucendo — needinost, katero seje med poslance.

Iz Rima, 3. maja. Dočim poročajo listi tujih dežel, da je prvi majnik prošel brez posebnih izgrediv, so naši listi prenapolnjeni dogodkov, ki so se vršili, — lahko rečemo: na sramoto tako imenovane italijanske vlade. Misleč, da bode neomejena prostost obdržala pri dobri volji delavske kroge, dovolila jim je za prvi maj veliki „tabor“, na trgu pred cerkvijo „S. Croce in Gerasalleme“. Res so obljubovali na predvečer vsi radikalni časniki, da ne bo nikakih izgrediv, ali slep bi moral biti, kdor bi ne hotel izprevideti, kam zaide ljudstvo, ki je popolno v rokah revolucionarnih voditeljev. Z ognjem ni, da bi se igralo.

Popoldne torej prvega majnika začel se je polagoma polniti trg pred cerkvijo sv. Križa, vojaki so ga obdali okrog in okrog. Na sredi pa je bil zbit iz surovih desk oder za govornika. Kmalu začno govoriti in polagati ljudstvu tako ognjene besede na jezik, da se je občinstvo le prehitro vnelo. Posamezni jamejo kričati „evviva la rivoluzione“ — žvela preukcija! Klic se širi na vse strani, razvneti delavci hočejo naprej, vojaki jih obkolijo — in pri tej priliki jeli so posamniki mahati po vojaštvu, hoteli so jim vzeti orožje in ni čuda, če so tudi vojaki — do skrajne meje potrpežljivi, — segli po orožju. Mnogo jih je ranjenih, med njimi tudi revolucionarski vodja delavcev Cipriani. Le silni množini vojakov se je posrečilo razdvojiti in razkati na razne strani bojažljivo delavsko vnetico. Mesto samo bilo je celi dan pozorišče strahu in osamelosti. Po vseh ulicah polno redarjev, prodajalnice zaprte, sicer pa malo ljudstva; ni čuda, kdo si bo upal na prosto boječ se, da ga ne zajame kaka tolpa razgretih postopačev. Pač res! Kažejo se nasledki politike italijanske vlade. Pred dvajsetimi leti je zvalila na tisoče ljudi v mesto, mameč jih z obljubami novih stavb in raznih delavskih podjetij. Postranski namen pa je bil, naj bi taki od vlade podpirani elementi ravnotežje delali nasproti Vatikanu. Tudi za to se je skrbelo. Ali kdor drugim jamo koplje . . . Prvi majnik je jasno pokazal, kaj voditelji nižjega ljudstva nameravajo. V pojasnilo le nekaj besed iz govorov posameznih delavcev. Kapitalizem — dejal je eden — nas zasmehuje. Naj se le smeje. Prišel bo še drug prvi majnik, in zopet in zopet . . . Mi porečete: pa bode vendar treba umreti od lakote? . . . Ne, se bode že drugače poskrbelo. Ne bojte se! Nekateri izmed vas so dovedli le-sem ženo in otroke; drugi so lačni . . . Bodimo torej jedini v zadnjem boju. Na svetu ni pomanjkanja, le prisvojiti si je treba svet. Unemajmo se v boji za obstanek, družimo se; zato imamo pravico . . .

Drug tovariš je tako-le nadaljeval: Čemu prazno govoričenje, sedaj je čas delati. Boj z nožem zoper kapital, zoper one, ki nas tlačijo. Pravice svoje treba, da si rešimo s skrajno silo.

Slednjič jame z živahnim glasom: Prijatelji in delavski tovariši, današnji dan nas je združil, nas, brez imena, brez moči nasproti onim, ki nas zatirajo s pomočjo bratov naših, ki nas obkrožujejo s pomočjo bajonetov. Ne strašimo se, ako ti borni sužnji primorani sprožijo na nas svoje strele; naša kri bode seme novemu rodu, ki dače svobodo vsem. Oni, ki gospodujejo na stroške korupcije, morajo biti poraženi. Ne smemo več nositi ta jarem zaničljivi. Čutiti moramo slovesnost dne današnjega. Morda bode kdo danes pal za našo stvar kot žrtva te slovesnosti. Tem velja že sedaj naš pozdrav. Na našo bedo, na naše prošnje vlada odgovarja z novimi regimenti in bajoneti. A mi se jih ne bojimo. Edini smo. Neki minister je rekel, da kolikor koli so vlade

pretehtovale socialno vprašanje, vsikdar so spoznale, da ga rešiti ne morejo. Zapomnimo si ta izrek, prišel je iz ust ministrovih in zato je resničen — pripravljeni bodimo na vsako žrtvo in rešili bomo socialno vprašanje — sami. — Danes je praznik, ki cvetje in vonj razširja na okoli, tvegajmo tudi mi svojo kri za človekoljubje. Ako zahtevate svoje, ni vam treba za to parlamenta, ne kaj družega. Darujmo se in zapustili bodemo dragocen zlat svojim potomcem. Brezpotrebno je nadalje obravnavati. Vi odločite! Začnimo takoj! — — — In iz stotin grl je zaorilo: evviva la rivoluzione! — —

Nasledki tega ne morejo biti drugi, nego da je meščanstvo v Rimu silno poparjeno, ostrašeno in boječe. Tega prepričal sem se včeraj. Bilo je ob desetih zjutraj. Kar naenkrat začno zapirati prodajalnice, drug za drugim. Ljudstvo pogleduje radovedno skozi okna, vse se povprašuje, kaj bode. In kaj je bilo? Onstran Tibere za Vatikanom so imeli delavci zopet svoj tabor. Policija in vojaštvo so jih razgnali. Na potu pak so se takoj sprli z onimi mestnimi delavci, ki so mirno delali ob Tiberi. Zopet je moralo vojaštvo posredovati. Nekateri so prihrumeli v mesto, in tako je ljudstvo misleč, da se je vstaja začela, v hipu pozaprla svoje prodajalnice. Včeraj so ostale večinoma prodajalnice zaprte. Danes — nedelja — pa bo gotovo zopet kaka praska.

Naj omenim tudi, da ste se sprožili prvega majnika dve bombi, položeni na javnem trgu. Poškodovali niste nikogar. Ali tujcem je bilo to le preveč, in trumoma so se včeraj odpeljali iz mesta, tako da je danes zjutraj vlak skoro prazen odhajal proti Florenci. Da govorim odkritosrčno: ni prijetno bivati v taki razburjenosti. Tudi nas, ki nismo tu domačini, se je poprijela neka tesnoba, in deloma z radovednostjo, deloma s strahom gledamo v bodočnost. Ko bi vi videli te plašljive obraze po ulicah, postajanje, popraševanje posameznih, — ne, to se ne dá z lahka popisati. Ali neprijetno je, prav neprijetno.

Kaj porečejo sedaj tisti — tudi v naši domovini se nahajajo taki — ki vedó toliko razlogov za to, da sveti oče ni jetnik, marveč je pod posebnim varstvom vlade, in njemu se ne more ničesar primeriti itd. . . . Kdor pozna tukajšnje razmere, drugače sodi. Ne — tako ne more dolgo naprej, nekaj se mora zgoditi.

Dnevne novice.

(Presvetli cesar) se pripelje dné 30. avgusta v Celje k zadnjim vojaškim vajam, ki bodo dne 31. avgusta in 1. septembra med Celjem in Ponikvami.

(Državni zbor.) Adresni odsek državnega zbora je v ponedeljek razdelil načrte adrese. Na prvem mestu je načrt adrese, katero je sestavil dr. pl. Bilinski, na drugem mestu je načrt adrese nemške levice, dalje sta pridejana dostavek tirolskega poslanca Dipaulija o verskonravni vzgoji in dostavek poslanca Šukljeja o narodni enakopravnosti. Mladočehška adresa je posebej tiskana, ker sta jo podpisala le dva člana adresnega odseka, dr. Kaizl in dr. Trojan.

(Iz sv. dežele) sta se v nedeljo srečno vrnila čč. gg. o. Angelik Hribar in dr. Fr. Lampé.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je došel naslednji veseli dopis:

„Gospa Marija Koblar, posestnica v Litiji, daruje družbi sv. Cirila in Metoda 100 gl. in prosi, da se vpiše pokroviteljico njena hčerka Alojzija. — S tem činom hoče k 300letnici počastiti pokrovitelja, varuha šolske mladine, svetega Alojzija, in ob enem slaviti spomin pokojnega soproga, oziroma očeta, tudi nam nepozabnega rodoljuba in šolskega prijatelja — Alojzija Koblarja.

Slavnemu vodstvu pošiljajoč stotak prilagam še letošnje doneske naše litijske podružnice: a) za razprodane zadnje knjižice: 6 „Rudolf Habsburški“ à 20 kr. 1 gl. 20 kr.; 6 „Matej Ravnika“ à 10 kr. 60 kr.; b) dar letnikov in podpornikov 70 gl. 20 kr.; z imenovanimi 100 gl., skupaj 172 gl.

Jernej Zupančič,
prvomestnik.“

Mi s hvaležnimi čutili beležimo dar domorodne čast. gospe-matere, v hčeri, gospici Alojziji, budeč pravi čut čednosti, t. j. vernega in domorodnega duha. — Oznanujoč slovenskemu svetu onikrat doplane nam knjige gospice Alojzije Koblarjeve kot tretji dar iz litijske doline — znamenujemo ob jednem kot četrti ta današnji veliki dosevek darovite gospe Marije Koblarjeve ter svoje vrle litijske podružnice. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Prošnja državnih uradnikov.) Včeraj se je deputacija državnih uradnikov poklonila minister-skemu predsedniku grofu Taaffeju in finančnemu ministru dr. Steinbachu ter izročila prošnjo za zboljšanje plač, posebno nižjih plačilnih razredov. Peti-cija bode predložena cesarju in obema zbornicama državnega zbora.

(Podpornemu društvu za slov. visokošolce) na Dunaju došla so naslednja darila: od g. dr. Ant. Primožič-a, prof. v Iglavi, 5 gld. in od gosp. Žige Sežuna, ministerijalnega uradnika, 5 gld. Iskrena hvala jima!

(Slovenski klub na Dunaju) ima svoj prihodnji večer v soboto 9. t. m. ob 8. uri. Shajališče je hotel Royal: I., Singerstrasse 3, mezz. Bere gospod dr. Karol Štrekelj o Miklošiču. — Dunajski Slovenci naj se udeležé polnoštevilno tega večera.

(Litijško učiteljsko društvo) ima dné 14. t. m. v Zatičini v šolski sobi navadno zborovanje točno ob 10. uri dopoldne z nastopnim vspešnim: a) Društvene zadeve; b) razgovor o udeležitvi glavnega zborovanja „Zaveze učiteljskih društev“ v Trstu; c) živahen in temeljit popis, kako skrbno naj se kmetijstvu koristne živali — sosebnost ptice — varujejo (g. nadučitelj Janko Škrbinec); d) na novo vrejene učiteljske plače „litijškega šolskega okraja“; e) pojedini nasveti. Radi priprave naj sleherni naznani pravočasno svoj prihod g. učitelju Kovaču v Zatičini. Pri tej priliki si tudi lahko ogledamo zgodovinski zanimiva gradova Bogensperk (Valvazorjevo delalno sobo in knjižnico) in Zatiško graščino. Pri grdem vremenu preloži se zborovanje na črtek po Binkoštih. K obilni udeležbi vabi uljudno vse prijatelje ljudske šole odbor.

(Delavci tukajšnje predilnice) bodo imeli prihodnjo nedeljo 10. majnika ob 9. uri v cerkvi Matere Božje na Rožniku slovesno sv. mašo s pridigo, k kateri vljudno vabijo svoje prijatelje.

(V Gradcu) se snidejo o Binkoštih odposlanci vseh avstrijskih meščanskih in strelskih korov. Namen temu shodu je, da se osnuje državna zveza vseh korov. Dalje nameravajo odposlati peticijo ministerstvu za deželno brambo, da bi dovolilo neke prednosti onim članom, ki bi v slučaju vojske bili v črni vojni. Doslej se je k shodu oglasilo 72 korov. Graški meščanski kor je prevzel nalogo, da preskrbi stanovanja.

(Pri občinski volitvi) na Krki v litijškem okraju je izvoljen za župana Anton Poljanec v Gabrovšici, za svetovalec pa: Fortunat Tihle s Krke, Janez Hočevar iz Krške Vasi, Jos. Jančar iz Vidma.

(Kuga na gobcih in parkljih.) Po uradnih poročilih so pri prašičih, ki so bili pripeljani iz Virovitice na Hrvaškem v Dunajsko Novo Mesto, zaznali bolezen na parkljih in rilcih. Vsled tega je prepovedano uvažanje prašičev iz imenovanega kraja na Štajersko.

Raznoterosti.

— Nov električen stroj. V Peterburgu sedaj delajo poskuse z novim električnim strojem za prekolovanje pisemskih znamk. S tem strojem lahko prekoluje vsako uro 14.000 znamk, dočim jih z roko ledva prekoluje 3000.

— Dober telovadec. Neki francoski vojak je bil nedavno kaznovan, ker je zvečer čez zid ušel iz vojašnice. Ko je za to izvedel divizijski poveljnik, si je dal prinesiti knjigo, iz katere je razvidel, da je dotični vojak upisan za slabega telovadca. Ukazal je sedaj, da se stotnik kaznuje s štiridnevnim domačim zaporom, ker ni zual oceniti prav izurjenosti in fizičnih sil tega vojaka.

— Čudna objava smrti. K župniku v M. pride žena in zahteva mrtvaški list od njenega moža. Župnik jo vpraša, kdaj da je umrl, in ona mu odgovori, da natančno ne vé, ali temu bode nekaj let. Župnik išče in išče po mrtvaški knjigi, pa ga ne najde. Potem reče: „Vaš mož pač ni tukaj umrl.“ — „Ne, ne,“ odgovori ona, „kje je umrl, vam ne vem povedati, ali umrl je gotovo, kajti dokler je živel, so ga mi vedno domov z odgonom pošiljali.“

— Jeden, kateremu ni treba. Bogat mlad mož v Frankobrodu dobil je stavo za 500 mark. Izgovoril si je, da bode denar sam osobno razdelil. Z dvema pričama šel je na ulico in je vsacega slabo oblečenega človeka vprašal, če potrebuje 50 mark. Tako je izdal 450 mark. Nazadnje pride po cesti slabo oblečen mož, in tem ponudi teh 50 mark. Mož se je pa jel jeziti, ker se je čutil razžaljenega, češ, da se norčuje iz njega. Za starega moža se je kmalu potegnulo več mimogredočih in nastal je pretep. Dobrotnik je bil tepen. Po nesreči je bil denar ponudil bogatemu bankirju, kateri je obleko zanemarjal.

— Domoljubljen Poljak. Josip Cuezdylo, krojač v Brnu, je povodom stoletnice poljske ustave podaril akademiji znanosti v Krakovu 40.000 gl. za pospeševanje preiskovanja poljske zgodovine.

— Ženske zobozdravnice. V Parizu je sedaj že osem zobozdravnic, katere delajo močno konkurenco zobozdravnikom. Vse te zobozdravnice imajo diplome pariške zobozdravniške akademije.

— Eksplozija. Na oklopnici „Admiral Baudin“, ki je plula po Sredozemskem morju, razpočil je kotel. Dva mornarja sta mrtva, štirinajst pa ranjenih.

— Prebivalstvo v Srbiji. Po zadnjem popisu je v Srbiji 2.157.638 prebivalcev. Pred šestimi leti jih je bilo le 1.901.736. — Mesto Beligrad ima 54.458 prebivalcev, dočim jih je pred šestimi leti imelo le 35.483.

— Židovske naselbine v Ameriki. Angleški listi obširno poročajo o načrtu, po katerem hoče baron Hirsch osnovati naselbine v Ameriki za žide. Prva naselbina bo v Argentini, druga v Braziliji, dve pa v drugih južno-ameriških državah. Troški so proračunjeni na 150 milijonov frankov; baron Hirsch je v ta namen obljubil 75 milijonov. Želimo vsem židom srečno pot iz Evrope.

— Visoka starost. Nedavno je umrl v Sarajevu muhamedanec hadži Kalaba v 108. letu svoje dobe. Potoval je dvajsetkrat v daljno Meko.

— Influenca se hitro širi po Angleškem. Posebno razgraja v Yorku.

— Tatvina na pošti. V Bialystoku na ruskem Poljskem so tatovi oropali pošto na potu s kolodvora v mesto. Ukrali so denarna pisma, v katerih je bilo 250.000 rubljev. Sodi se, da so tatovi pobegnili v Nemčijo.

— Hud vihar. V Padueshu v Ameriki je dne 4. t. m. bil hud vihar. Več sto hiš je odkril, nekatere pa popolnoma razdejalo. Cerkev metodistov je popolnoma razrušil. Kolodvori in tovarne so močno poškodovane.

— Izreki vzhodnih modrijanov. Ne brati se s človekom, ki je prijatelj tvojim sovražnikom. — Ne pričakuj dobrega od slabo vzgojenega človeka, kajti od navadnega trsta ne dobiš sladkorja. — Iščeš znanja, vsprejemaj je od znancev in neznancev, od treznih in pijanih. — Ne prosí ničesa ljudi, posebno hudobnih ne; če izpolnijo prošnjo tvojo, postaneš od njih zavisen, če ti jo odrekó, pa trpi tvoja veljava. — Če hočeš biti svoboden in brez skrbi vse življenje, ne ženi se, naj bi ti ponujali sultanovo hči, in ne jemlji na posodo.

— V Rusiji je izhajalo minolo leto 723 listov, mej njimi v Peterburgu 210, v Moskvi 84 in v pokrajinah 429.

— Kochovo zdravilo. Ker se Kochovo zdravilo ni obneslo pri ljudeh, začeli so nekateri učenjaki poskušati pri kravah in trdijo, da so dosegli ugodne vspehe.

Telegrami.

Dunaj, 6. maja. V državnem zboru so predložena letna poročila državne kontrolne komisije za leta 1887, 1888 in 1889. Vlada je predložila postavo o prodaji državnih predmetov, ki so v vojni upravi, katerih skupilo naj se prepusti v vojaške namene. Ti predmeti so na Dunaji, in sicer: pet vojašnic, dve vojaški skladišči, tri velika zemljišča in vežbališče.

Lvov, 6. maja. Nadvojvodinja Blanka je porodila princesinjo.

Peterburg, 6. maja. Črnogorski knez je na Jurijevo sprejel čestitke črnogorske in srbske naselbine, srbskega ministra Vučića in srbskega poslanika Petronevića. Štirje srbski častniki vstopijo v tukajšnjo vojaško akademijo, ostali bodo služili v Moskvi, Odesi, Kijevu in Harkovu.

Piccoli-jeva tinktura za želodec je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenice 10 kr. (300—52)

Tuji.

4. maja.

Pri **Maliču**: Kutschera, zasebnik, in Schwaghofer, trgovec, iz Brna. — Höffern, zasebnica, z Brda. — Goldstein Blau, trgovec; Hosetie in Robitschek, z Dunaja. — Staudinger iz Ybbsa. — Hribar, trgovec, iz Logatec. — Polnauer, trgovec, iz Budimpešte. — Steinharter iz Monakovega. — Elger, trgovec, iz Liberec. — Baron Lazzarini, Hillt, Eberle s hčerjo, iz Gradca. — Tulliaeh, asistent; Cora, poštni nadkomisar; Wintschek, poštni oskrbnik; Šorli, poštni nadoskrbnik, iz Trsta.

Pri **Stona**: Von, trgovec, iz Gorice. — Brenner, tovarnar; Illasic, Heim; Fischbach, Soukup, trgovec; Robert vitez Hassenmüller, c. in kr. podpolkovnik; Eichler, potovalec, z Dunaja. — Ebenspanger, trgovec, iz Varaždina. — Goeken, tovarnar, in Pollak, iz Tržiča. — Murgelj, uradnikova soproga, s hčerjo, s Kranjske Gore. — Paulin, tovarnar; Coch, Karpelen, trgovec, iz Trsta. — Kröschel, zasebnik, iz Prage.

Pri **avstrijskem caru**: Zwettler, potovalec, z Dunaja.

Izdajatelj: Anton Kržič.

Pri **bavarskem dvoru**: Lugaro iz Italije. — Verderber iz Kočevja. — Klemenčič s soprogo iz Logatec.

Pri **Južnem kolodvoru**: Sittich, geometer, s soprogo, iz Ljubljane. — Šebetli iz Litije. — Višič, stotnik v pok. iz Trnovega. — Texter, strojarjeva vdova, iz Smartna.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mil.
	opazovanja	barometra v mm	toplomera po Celsiusu		
7. u. jut.	733.0	12.8	sl. svzh.	oblačno	3.50
8. u. pop.	732.3	23.2	sl. szapad	"	dež
9. u. zveč.	733.7	16.8	brezv.	"	

Srednja temperatura 17.6°, za 5.7° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafsko poročilo.)

6. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gl.	40	kr.
Srebrna " 5% " 100 " 16%	92	"	30	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111	"	40	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	20	"
Akcije avstr.-ogerske banke	998	"	"	"
Kreditne akcije	300	"	"	"
London	117	"	75	"
Srebro	"	"	"	"
Francoški napoleond.	9	"	34	"
Cesarski cekini	5	"	52	"
Nemške marke	57	"	62 1/2	"

Tržne cene v Ljubljani

dne 6. maja.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	7	15	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež,	5	36	Surovo maslo,	—	65
Ječmen,	4	87	Jajce, jedno	—	2
Oves,	3	50	Mleko, liter	—	10
Ajda,	5	36	Goveje meso, kgr.	—	60
Proso,	5	20	Telečje	—	58
Koruza,	5	50	Svinjsko	—	66
Krompir,	2	77	Koštrunovo	—	40
Leča,	10	—	Pišanec	—	70
Grah,	9	—	Golob	—	20
Fižol,	9	—	Seno, 100 kgr.	1	96
Maslo, kgr.	—	88	Slama,	2	32
Mast,	—	68	Drva trda, 4 mtr.	6	80
Špeh svež,	—	52	" mehka, "	4	60

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohranita usta sveža, krepčata željustno meso ter odpravljata slabo sapo iz ust. 1 steklenica ustne vode velja 40 kr., 1 škatlja zobnega praška 20 kr., 12 steklenic 4 gl., 12 škatelj samo 2 gl.

Lekarna Piccoli „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska. (30-27)

Stare

(2-1)

cerkvene orglje

so na prodaj po nizki ceni.

Več o tem se poizvé pri cerkvenem predstojništvu v Rovtah. Pošta Dol. Logatec.

Fran Šturm,
— krojač, —
na Bregu v Ljubljani št. 14,
izdeluje moško obleko po najnovejšem kroju ter zagotavlja prav nizko ceno in dobro delo. (3-1)
Priporoča se sl. občinstvu in p. n. duhovnim gospodom po deželi.

V prodajalnico z mešanim blagom se takoj sprejme

učenec,

ki je dovršil vsaj prvo šolo, je zdrav, trden in poštenih starišev.

Več pové

(3-1)

Ivan Vidmar,
trgovec v Črnem Vrhu pri Idriji.

Za osnovo glavnice posebno pripravna
4 1/2% zastavna pisma
avstrijske
osrednje zemlj. kreditne banke
pripoznana postavno kot sirotinskovarna in jamčevine zmožna. Ista so zavarovana po pravilih s hipotekarnimi terjatvami in vrhu tega je porok za nje akcijska glavnica štirih milijonov goldinarjev.
Obresti teh zastavnih pisem so brez davkov.
Ta zastavna pisma prodajamo brez upravnine po uradnem borznem kurzu.
Wechselstuben-Actien-Gesellschaft
WIEN, **MERCUR** WIEN, Strobelg. 2.
Wollzeile 10.

Stavbeni risar,

ki je dovršil stavbeno šolo za lesno industrijo, delal več let samostojno v pisarni in pri stavbah ter je vešč v besedi in pisavi enega slovanskega jezika, išče takoj službe. (4-3)

Naslov: Josip Reháček. Welwarn, Češko.

Na Toplicah na Dolenjskem

je s 1. majem odprto 30° R. gorko mineralno kopališče s poštno in brzojavno postajo. Sobe v kopališču I. razred 1 gl., II. razred 80 kr., III. razred 70 kr. na dan. Kopel I. reda le 20 kr. — Za dobro kuhinjo in najboljša dolenjska vina je letos posebno oskrbljeno.

Kulavic,

kopelni zdravnik.

(3-2)

Elegantne solnčnike navadne vrste nejše iz zanesblaga v največji po čudovito dobro poznata

Trpežno izdelane dežnike in najelegantlivo dobrega izberi priporoča nizkej ceni tvrdka

L. Mikusch
15 Mestni trg v Ljubljani Mestni trg 15.
Naročila na **kostumne solnčnike, popravila in preoblačenja solnčnikov in dežnikov** izvršujejo se najvestneje in poceni. — Po pošti došla naročila sprejemajo in izvršujejo se točno proti povzetju.
Razprodajalcem so natančno razvrščeni ceniki frano na razpolago.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoške Tiskarne“ v Ljubljani.